Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 235 — ΤΟΜ. Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 28 Μαρτίου 1892 ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦκ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομήν των καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἄνευ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν ὁημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ ιαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία	δρ. 30	ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ	δρ. χρ. 45	δρ. χρ. 26

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στῖχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 10 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

Ο ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΤΟΥ «ΧΡΟΝΟΥ» ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Β΄

Ἰδοὺ αἱ λεπτομέρειαι τὰς ὁποίας ἐχορήγησε τὸ ἔξοχον τῆς Ἑλλάδος ὑποκείμενον, τὸ γνωρίζον τὰ ὄπισθεν τῆς σκηνῆς γινόμενα καὶ ἰδοὺ αἱ σκέψεις τοῦ σὶρ Μακένζη Οὐάλλας ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν τούτων.

«Πάραυτα μετὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ὁ πρωθυπουργὸς ἤρξατο μὴ φιλικὸν τόνον πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς ἡ μεγαλειότης του νὰ ἦτο Τρικουπικός, δίδων πρὸς αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἷς συνταγματικὸς βασιλεὺς ὀφείλει νὰ παραδέχηται ἄνευ ἀντιρρήσεως (unquestionably) οἷον δήποτε ζήτημα εἰς πρωθυπουργός, κάτοχος τῆς πλειονοψηφίας τῆς βουλῆς ἐπιθυμεῖ νὰ κελεύῃ (choose to dictate).

Συστηματικῶς παρέβλεπε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ συνταγματικὸς βασιλεὺς ἔχει ἐπίσης μετοχὴν ἢ εὐθύνην εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας.

Ὁ βασιλεὺς ἀνήχετο τὴν ὑπερτερότητα τοῦ (his overbearing) πρωθυπουργοῦ, ἥτις δὲν ἦτο μεθ' ἀβροφροσύνης πάντοτε διὰ πολλῆς ὑπομονῆς καὶ ἀνεκτικότητος, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο κατ' οὐδένα λόγον νὰ λησμονήσῃ τί ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ κ. Δηλιγιάννη κυβέρνησιν τοῦ 1886. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔφερε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς ἐσχάτας στιγμὰς τοῦ πολέμου μετὰ τῆς Τουρκίας, οὐδόλως ἀποφασίζων νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἢ νὰ ἀφοπλίσῃ. Τὰ δύο ταῦτα ἦσαν τὰ μόνα ἀναπόφευκτα δι' ὧν ἠδύνατο τότε νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ διλήμματος τοῦ ἀφορῶντος αὐτόν, παραιτούμενος ἐκ τῆς ἐξουσίας.

Τὴν φορὰν ταύτην ἐφαίνετο ὅτι ἐζήτει νὰ παίξῃ τὸ αὐτὸ παιχνίδι, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἀπειλοῦσα καταστροφὴ δὲν ἦτο ὁ ἄνευ ἐλπίδος πόλεμος, ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ χρεωκοπία.

Παραλαβὼν τὴν ἐξουσίαν παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη τῷ 1890, παρεδέχθη τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κ. Τρικούπη, μὲ πρόφασιν ὅτι δὲν εἶχε τὸν ἁρμόδιον χρόνον νὰ ἐπεξεργασθῇ ἰδικόν του προϋπολογισμόν, καὶ ὅμως ἀφῆκεν ὁλόκληρον ἔτος νὰ παρέλθῃ πρὶν κάμῃ τὰς ἀπαιτουμένας προετοιμασίας διὰ τὸ παρὸν οἰκονομικὸν ἔτος. Ἐπὶ τέλους ὅταν ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ ἀπέδειξεν ὁλοτελῆ ἔλλειψιν συστήματος καὶ σταθερᾶς πεποιθήσεως. Αἴφνης προέτεινεν ὡς μέσον αὐξήσεως τῶν ἐσόδων ἄνευ ἐξηγήσεων ἢ λεπτομερειῶν τοῦ καπνοῦ τὸ εἰσόδημα καὶ αἴφνης τὸ ἀπέσυρε πρὶν τῆς συζητήσεώς του. Παρουσίασε μετὰ ταῦτα ἕτερον ἀσαφὲς καὶ ἀχώνευτον σχέδιον καὶ ἀπέσυρε καὶ τοῦτο, ἔπειτα καθυπέβαλε συμφωνίαν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δι' ἧς ἡ Κυβέρνησις ἐπώλει εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ δικαίωμά της τῆς μετοχῆς ἐπὶ τῶν κερδῶν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, συγχρόνως ἐπραγματεύετο νὰ πωλήσῃ πρός τινας ὀλίγον γνωστοὺς κεφαλαιούχους ἐν ἐσχάτως ἀνακαλυφθὲν μεταλλεῖον, οὗτινος ἡ ἀξία ἔτι δὲν ἐξηκριβώθη. Εἶνε καταφανὲς ὅτι δὲν εἶχεν οὐδὲν ὥριμον σχέδιον, δι' οὗ νὰ ἀντιμετωπήσῃ τὰς πιεζούσας οἰκονομικὰς δυσχερείας, ἐτεκμαίρετο λοιπὸν ὅτι ἤθελε κάμει ὅτι καὶ τῷ 1886.

Τοῦτέστι ὅτι ἤθελεν ἐπιτρέψει τὰ πράγματα νὰ βαδίσουν μέχρι τῆς ἀναποφεύκτου καταστροφῆς, εἶτα παραιτηθῆ ἐγκαταλείπων πρὸς τοὺς ἄλλους τὴν τυπικὴν εὐθύνην τῆς καταστροφῆς.

Ὑπὸ τὰς τοιαύτας περιστάσεις ὁ βασιλεὺς δὲν ἠδύνατο νὰ διαμένῃ ἀπαθὴς θεατὴς τῶν πραγμάτων, χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ θεωρῆται ἐν μέρει ὑπεύθυνος εἰς μίαν ἐθνικὴν χρεωκοπίαν.»

Τοιαῦται ἦσαν αἱ πολύτιμοι λεπτομέρειαι αἱ δοθεῖσαι πρὸς τὸν Σὶρ Μακένζη Οὐάλλας τὰς ὁποίας ἐντούτοις ὁ ἔσχατος Ἕλλην ἤκουσεν ἐκ χιλίων στομάτων, ἐγνώριζε δὲ οὐχὶ γυμνὰς

καὶ σκελετώδεις ὡς ταύτας ἀλλὰ μετὰ τῶν σαρκῶν των, τῶν ἐπιβεβαιώσεών των, ἀντιρρήσεων των δικαιολογήσεων καὶ σχολείων των καὶ τὰς ὁποίας ἐὰν προέκειτο νὰ γνωρίζουν ἐν Ἑλλάδι μόνον οἱ ὄπισθεν τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, ὁ ἀριθμὸς τῶν γνωριζόντων αὐτάς, πρὶν τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν ὡς δι' ἀνακαλύψεως τοῦ μυστηρίου τὰς πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου» εἶνε τοιοῦτος ὥστε ἔπρεπε νὰ κτίσουν ἓν θέατρον ὅπως τοὺς περιλάβῃ εἰς τὰ ὄπισθεν τῆς σκηνῆς του μεγαλείτερον ἐκείνου τοῦ Μάρκου Σαύρου τῆς ἀρχαίας Ῥώμης, τὸ ὁποῖον περιεῖχε ὀγδοήκοντα χιλιάδας καθίσματα στηριζόμενον ἐπὶ 360 μαρμαρίνων στηλῶν καὶ περιεῖχε 3000 ἀνδριάντας Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων.

Τοῦτο δεικνύει τί ἐστὶ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς μιᾶς ἐφημερίδος ἔστω καὶ τῆς μεγαλειτέρας τῆς Ἀγγλίας καὶ πῶς δηλητηριάζονται ἢ προετοιμάζονται τὰ πνεύματα τῶν ξένων λαῶν, πῶς φανατίζονται, πῶς γίνονται προληπτικὰ ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ κατὰ τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου ὅπως μηδέποτε γνωρίζουν τὴν ἀληθῆ κατάστασιν μιᾶς χώρας, τὰ ἀληθῆ αἰσθήματά της, τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας αὐτῆς, τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς τε δυστυχίας ἢ εὐτυχίας αὐτῆς.

Ἂς ἀκροασθῶμεν νῦν τὰς παρατηρήσεις τοῦ Σὶρ Μάκενζη Οὐάλλας ἐπὶ τῶν ἄνωθι πρὶν ἐπιφέρομεν τὰς ἡμετέρας.

Ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει λέγει ὅτι εἰς τὸ πρῶτον ἄκουσμα τῆς ἀποπομπῆς τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὑπῆρξε γενικὴ ἐπιδοκιμασία.

Ἡ προσέγγισις μιᾶς οἰκονομικῆς καταστροφῆς ἦτο λέγει τόσον γενικὴ ὥστε ἡ αἰφνιδία ἐπέμβασις τοῦ ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐπεδοκιμάσθη. Τάχιστα ὅμως παρετηρήθη ὅτι αἱ δυσχέρειαι δὲν παρῆλθον. Ὁ κ. Τρικούπης ἠρνήθη νὰ δεχθῇ νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον, τὸ δὲ ὑπουργεῖον Κωνσταντοπούλου τὸ ὁποῖον κατεσπευσμένως ἐσχηματίσθη δὲν ἐνέπνεεν ἐμπιστοσύνην.

Ἐνταῦθα ὁ Σὶρ Μακένζης δίδει τὴν περιγραφὴν ἑκάστου τῶν νέων ὑπουργῶν καὶ τῆς ἱκανότητός των οὐχὶ βεβαίως ὅπως θεοδιδάκτως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τοῦ ἐνεπνεύσθησαν, ἀλλ' ὅπως τὸ ἔξοχον ὑποκείμενον τὸ ὄπισθεν τῆς σκηνῆς τοῦ τὰς ἐχορήγησε προσθέτων τινὰ σχετικὰ μὲ τὰ δάνεια τὰ ὁποῖα διεπραγματεύθη τὸ ὑπουργεῖον Κωνσταντοπούλου μετὰ τῆς Ἠπειροθεσσαλικῆς Τραπέζης.

Τὸ νέον ὑπουργεῖον λέγει ἀπελπισθὲν νὰ εὕρῃ πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ ζητεῖ αὐτὴν εἰς τὰς νέας ἐκλογάς. Ὁμολογῶ λέγει, ὁ Σὶρ Μακένζης ὅτι ἡ ἐλπὶς αὐτὴ φαίνεται ἐλάχιστα βάσιμος. Μία μικρὰ ὁμὰς ἀ δ ο κ ι μ ά σ τ ω ν ἀνθρώπων, οἵτινες διὰ τοῦ βασιλικοῦ προνομίου ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς ἐξουσίας οἵτινες δὲν ἔχουν ὀπαδοὺς εἰς τὴν Βουλὴν οὔτε εἰς τὴν χώραν θὰ ἔχουν νὰ ἀποταθῶσιν εἰς ἐκλογεῖς δύο καλῶς ὀργανισθέντων κομμάτων. Ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν, ὅτι ἐπέτυχον ὅλοι. Τότε; Θὰ σχηματίσουν πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ; Βεβαίως ὄχι! ἡ παροῦσα Βουλὴ συγκροτεῖται ἐξ 150 μελῶν ἐξ ὧν τὰ 76 ἀποτελοῦσι πλειοψηφίαν. Ἀλλὰ κατὰ τὸν νέον ἐκλεκτικὸν νόμον ἡ προσεχὴς Βουλὴ θὰ συγκροτεῖται ἐκ 200 δὲ ἡ πλειοψηφία θὰ εἶνε ὑπὲρ τοὺς 100...

Ἐὰν οἱ Τρικουπικοὶ ἔλθωσιν μὲ μίαν καλὴν ἐργατικὴν πλειονοψηφίαν ὑπάρχει καλὴ ἐλπὶς ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ δυσκολίαι θὰ διέλθωσιν ἄνευ καταφυγῆς εἰς ἔκτακτα μέτρα καὶ ὁ κ. Τρικούπης π ι θ α ν ὸ ν καὶ αὖθις νὰ δυνηθῇ νὰ λυτρώσῃ τὸ κράτος ἐκ τῆς χρεωκοπίας ὡς τὸ ἐλύτρωσε κατὰ τὴν τελευταίαν πρωθυπουργίαν του. Ἀλλ' ἐὰν ἐξ ἄλλου ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξέλθῃ νικητὴς εἰς τὰς ἐκλογὰς θὰ ἐπέλθουν σοβαρώτεραι δυσχέρειαι.

Ὕστερον τῶν διατρεξάντων θὰ εἶνε δυσκολώτατον διὰ τὸν βασιλέα νὰ δεχθῇ τὸν κ. Δηλιγιάννην ὡς πρωθυπουργόν. Ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν δίδω μεγάλην προσοχὴν διότι τινὰ μέλη ἐπιρροῆς τοῦ κόμματός του μὲ διεβεβαίωσαν ὅτι θὰ ἀναγκάσουν τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ παραιτηθῇ τοὐλάχιστον διά τινα χρόνον ἐκ τῆς πρωθυπουργίας. Ἀλλ' ὁ κύριος κίνδυνος εἶνε ὅτι εἰς τὸ κόμμα τοῦτο δὲν ὑπάρχει μέλος τι τὸ ὁποῖον δύναταί τις νὰ συγκρίνῃ μὲ τὰς οἰκονομολογικὰς γνώσεις τοῦ Τρικούπη καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἐμπνέειν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς οἰκονομολογικοὺς κύκλους.

Ὁ Σὶρ Μακένζης Οὐάλλας λήγει διὰ τῆς εὐχῆς ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ διατηρήσῃ εἰς Ἀθήνας τὸν πρεσβευτὴν αὐτῆς Σὶρ Ἐδμῶν Μόνσων εἰς τὴν παροῦσαν τῆς κρίσεως ἐποχήν.

Ἐπέπρωτο ὁ εὐφυέστερος διπλωμάτης ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας, ὅπως παρ' ἡμῖν μηδενισθῇ καὶ καταποντισθῇ καὶ οὗτος ἐντὸς τοῦ χάους τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀγυρτείας, ἥτις περικαλύπτει τὸ δυστυχὲς τοῦτο βασίλειον.

Καὶ ἐπέπρωτο ἀντὶ νὰ διαφωτίσῃ ὀρθότερα καὶ εἰλικρινέστερα τοὐλάχιστον πρὸς τὸ συμφέρον του τὸν ἀγγλικὸν λαὸν ἐπέπρωτο διὰ τῶν μονομερῶν καὶ ἀβασίμων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας μεταδίδει πρὸς αὐτὸν νὰ ζημιώσῃ μᾶλλον τοῦτον ἢ προφυλάξῃ τὸ βαλάντιόν του ἢ συνδράμῃ τὸν κ. Τρικούπην.

Ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ὑπῆρξεν ὁ λέβης τῆς ἀτμομηχανῆς τοῦ Σὶρ Μακένζη, ὁ δὲ πρεσβευτὴς Σὶρ Ἐδμῶν Μόνσων τὸ πηδάλιον κατὰ τὸ ἐν Ἀθήναις ταξείδιον τοῦ νεοφωτίστου τούτου τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς, οὐδεμία ἀμφιβολία. Ἀλλ' ὁ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» πρεσβεύει σωτήριον ὅτι ἀκριβῶς κατέστρεψε καὶ εἶνε καταστρεπτικὸν ἐν Ἑλλάδι ὅ,τι ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀποφύγωμεν, ὅ,τι ζητοῦμεν νὰ καταπαύσωμεν ὅπως σωθῶμεν, τὸ σύστημα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν καταστρεπτικῶν δανείων, διὰ τῶν ὁποίων φρονεῖ ὅτι καὶ αὖθις ὁ κ. Τρικούπης θὰ δυνηθῇ νὰ λυτρώσῃ τὸ Κράτος ἐκ τῆς χρεωκοπίας.

Ἐν ἄλλαις λέξεσι ζητεῖ νὰ προετοιμάσῃ τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Ἀγγλίας ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη διὰ νὰ μᾶς δοθῇ νέον δάνειον παρὰ τῶν Ἄγγλων.

Ἐν τούτοις μολονότι ὁ κ. Οὐάλλας ἐπεσκέφθη, ὡς πληροφορούμεθα, καὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ βεβαίως ἠκροάσθη καὶ αὐτόν, προβαίνει μέχρι τῆς διαβεβαιώσεως ὅτι ἐὰν αὖθις ἐκλεχθῇ ὁ κ. Δηλιγιάννης παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος ὡς μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν βασιλέα τοῦ κατὰ τὰς πληροφορίας σπουδαίων ἀνδρῶν τοῦ κόμματος Δηλιγιάννη, ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ παραιτηθῇ διά τινα χρόνον τῆς πρωθυπουργίας, μολονότι τὸ κόμμα τοῦτο δὲν ἔχει οὔτε ἓν μέλος δυνάμενον νὰ συγκριθῇ μὲ τὸν κ. Τρικούπην εἰς τὰς οἰκονομολογικὰς γνώσεις.

Εἰς ἕτερον προηγούμενον ἄρθρον του ὁ νέος Ἄγγλος Λαβάτερ ὁ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν δι' ὑπερτάτης φυσιογνωμικῆς ἀντιλήψεως ἀντιληφθεὶς ἀκαριαίως τοὺς χαρακτῆρας πάντων τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ἀνδρῶν δίδει περιγραφὴν τῶν δύο χαρακτήρων Τρικούπη καὶ Δηλιγιάννη σχεδὸν ἀντιδιαμέτρως ἢ ὅτι ἕκαστος τῶν δύο τούτων ἐπολιτεύθη.

Εἰς τὸ αὔριανὸν ἡμῶν φύλλον θὰ μεταφράσωμεν τὴν περιγραφήν του ταύτην καὶ ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὸ κοινὸν ἡμῶν νὰ κρίνῃ ἐὰν αὗται εἶνε πισταί, εἰλικρινεῖς καὶ ἔντιμοι, ἢ ψιττακοῦ ἀντιλήψεις. Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ὅπου ὁ «Χρόνος» ἐξηπατήθη παρὰ τῶν σπουδαιοτέρων συντακτῶν του καὶ ἐξηπάτησε τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην πρόκειμένου περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν κρίσεως εἶνε πλέον παρὰ ποτὲ ἠπατημένος, πλέον ἠπατημένος ἢ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ κ. Σάμψωνος τοῦ γράφοντος τὰ τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς μεροληπτικῶς θυσιάσαντος λαούς, καὶ ἔθνη καὶ ζημιώσαντος τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν ἑκατομμύρια λιρῶν δι' ὃ ὁ «Χρόνος» κατεδικάσθη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς Ἀγγλίας, ὁ δὲ κ. Σάμψων μετά τινας ἡμέρας ἀπεβίωσε πλούσιος μὲν ἀλλὰ μετὰ συντετριμμένης φιλοτιμίας.

Εἴμεθα περισσότερον θαυματαὶ καὶ εἰλικρινέστεροι φίλοι τῶν Ἄγγλων τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν οἱ Ἕλληνες ν' ἀντιγράφουν μόνον τὰς ἀρετάς των διότι τὰ ἐλαττώματά των ὑπερτεροῦσι τὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ ἐπιθυμοῦμεν ἡ ἐν Ἀθήναις ἀγγλικὴ πρεσβεία νὰ μὴ γίνεται ὄργανον οὐδενὸς κόμματος πρὸ πάντων εἰς ὁμοίας περιστάσεις ὅταν τὰ δύο κόμματα ἐξηγριώθησαν μέχρι τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ἐφημερίς τις τῆς Βούδα Πέστης ἀναφέρει ὅτι δύο μυστικοὶ ἐπιτετραμμένοι τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἀφικοντο ἐσχάτως εἰς Σεμλῖνον προτιθέμενοι νὰ διαπραγματευθῶσι διὰ τοὺς πρόσφυγας, ὁ εἷς καλεῖτε Ἰβάνωφ ἐφ' ἱκανὸν χρηματίσας Διευθυντὴς τῆς ἐν Σόφιᾳ Ἀστυνομίας καὶ ὁ ἄλλος Βρούτσωφ πρώην ἀξιωματικὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ. Οὗτοι ἐλθόντες ἐκ Βελιγραδίου εἰς Σεμλῖνον ἀνήγγειλαν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Βουλγαρίας κ. Σταμπούλωφ, ὅτι ἐὰν τοῖς ἤθελε παραχωρηθῇ ἀμνηστεία ἤθελον κάμει σπουδαιοτάτας ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δολοφόνου τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Βελτσέφ καὶ ἀρτισυστάτου συνωμοσίας κατὰ τοῦ Σταμπούλωφ καὶ τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς προστίθησιν, ὅτι αἱ ἀποκαλύψεις αὗται διατελοῦσιν ὑπὸ τοιούτους ὅρους ὥστε εὐθὺς ἐχορηγήθη εἰς αὐτοὺς ἀμνηστεία καὶ ἱκανὸν ποσὸν χρηματικὸν διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου των, μεθ' ὃ οὗτοι ἀνεχώρησαν εἰς Σόφιαν.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ ΜΥΣ

Τῇ παραγγελίᾳ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, ἡ διεύθυνσις τῆς Κασσαβετείου γεωργικῆς σχολῆς ἀπέστειλε χθὲς πρὸς αὐτὸ ἐντὸς κυτίων λευκοσιδήρου ἡμίσειαν δωδεκάδα ἀρουραίων μυῶν ζώντων ἵνα δοκιμασθῶσιν ἐπ' αὐτῶν διάφορα εἴδη δηλητηριάσεως δι' ἐμβολιασμοῦ. Δυστυχῶς τὰ ζῷα ἀπέθανον καθ' ὁδὸν, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἐζήτησε νέαν ἀποστολήν. Κατὰ τὰς ἐκ Θεσσαλίας πληροφορίας, αἱ ἐπὶ τῶν ζῴων γενόμεναι ἔρευναι ἀπέδειξαν ὅτι ἕκαστον ζεῦγος δύναται νὰ γεννήσῃ 30—40 μικρά, τὰ ὁποῖα πάλιν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τεκνοποιήσωσι μετὰ δύο μῆνας. Αἱ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας ἐπελθοῦσαι βροχαὶ κατέστρεψαν μέγα πλῆθος τῶν ζῴων τούτων. Νεώταται εἰδήσεις ἀγγέλουσιν, ὅτι ἐνέσκηψαν οἱ ἀρουραῖοι καὶ εἰς τὸν δῆμον Δαφνησίων.

×

ΑΚΡΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλίας φέρον ἑξήκοντα καὶ πλέον ὑπογραφὰς γεωργῶν κτηματιῶν, ἀγγέλλει σμήνη ἀκρίδων ἐνέσκηψαν πανταχοῦ, φοβερὰ δὲ ἀπειλεῖται καταστροφή. Τὸ τμῆμα τῆς γεωργίας ἀπήντησεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ χωρικοὶ δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ μέσα ἅπερ καὶ πέρυσιν ἔθεντο εἰς ἐνέργειαν τῶν καταστρεπτικῶν τούτων ἐντόμων.

×

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Κατὰ τὸν ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας», ὁ νεαρὸς βασιλεὺς τῆς Σερβίας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ρίστιτς, θὰ κατέλθῃ κατ' Ἰούλιον διὰ Θεσσαλονίκης εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἑλληνικῆς αὐλῆς, ἐντεῦθεν δὲ θὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Σουλτάνου.

×

Η ΘΩΡΗΚΤΗ ΜΟΙΡΑ

Τὴν 4ην μ.μ. τῆς χθὲς κατέπλευσεν εἰς Κερατσίνιον ἡ ὑπὸ τὸν ναύαρχον κ. Σταματέλον θωρηκτὴ μοῖρα προερχομένη ἐκ Τήνου ἔνθα εἶχε μεταβῇ ὡς γνωστόν, χάριν τῆς ἑορτῆς. Κατὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτῆς ἐξετελέσθησαν γυμνάσια ἑλιγμῶν.

131

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

(συνέχεια).

Τὸ Διαβατήριον

— Νὰ σὲ στείλω μ' ἕνα μήνυμα Ἀθανάση στὸ πρίγκιπα Ποτέμκη, πᾶς;

— Σὰν μ' ἀφήσουν νὰ ὑπάγω μὲ ταῖς χαρές σου. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Βάγια μετὰ δυσαρεσκείας διεστράφησαν συγχρόνως.

— Καὶ ποιὸς θὰ σ' ἐμποδίσῃ ἠρώτησε λίαν φυσικῶς ὁ τύραννος.

— Τὰ διπλᾶ βόλια, τὰ διπλᾶ σπαθιά, τὰ ἀγνώριστα βουνά, τὰ ξένα λαγκάδια τὰ βαθειὰ ποτάμια. Καὶ τὸ ποιὸ μεγάλο ἡ φοβερὴ προδοσία.

— Ἔχεις δίκαιο μὰ γιὰ τὸ χατῆρι μου πηγαίνεις;

— Γιὰ τὸ χατῆρι σου ὄχι! μὰ γιὰ τὸ συμφέρο σου ναί!

— Ἴσα ἴσα... γνωρίζεις πόσα γράμματα ἀλλάξαμε μὲ τὸν Ἀρχιστράτηγον Ποτέμκην καὶ τὸν λοχαγὸν τὸν Δημήτριον....

— Ναί! μὰ προτοῦ κάμωμε τὸ κίνημα τοῦτο ἐφένδη μου ἔχεις νὰ σχετισθῇς ποιὸ λίγο μὲ τὸ Ψόφιο καὶ τὸν Ὀσπαθάρι Μαυρογέννη ὅπου εἶνε τὸ κλειδὶ τῆς Μολδαβιᾶς.

— Μὲ τοῦταν τὸν Ψόφιο! ποῦ τὰ μοῦτρα του εἶνε ὡς μιᾶς ἀρκούδας τῆς Τζουμέρκας γεμάτα ἀπὸ μαχμουρλοῦκι.

— Λίγο πριχοῦ μοῦ τὸν εἶπες πῶς μοιάζει σὰν ἄνθρωπος, τώρα μοῦ τὸν ἔκαμες σὰν ἀρκοῦδα τῆς Τζουμέρκας.... Πασᾶ ὁ πνευματικὸς δὲ συμβουλεύει πρὶν ἀκούσει τὸν ξαγορευμένον.

— Ζητεῖς νὰ σ' ἀνοίξω τὴ καρδιά μου Θανάση. Σὲ νιόθω!... ἀγροίκα δῶ... Τὸν συχαίνομαι αὐτὸ τὸν Παλιοπαπᾶ τοῦ Βιδινιοῦ ποῦ ἀπὸ τίποτε καὶ χωρὶς νὰ κάμῃ τίποτε ἔγεινε Σερασκέρης καὶ τὸν ἐχθρεύομαι χειρότερα ἀπὸ τὸ Μίλλιο καὶ τὸ Βέλλιο ποῦ μᾶς ἐπούλησαν εἰς τοὺς Γαρδικιώτας· ὁ Ἀλῆς ὁ Τεπελενῆς ἐγὼ τὸ καπλάνι νὰ πέσω στὰ ποδάρια τοῦ Ψόφιου τούτου καὶ νὰ τὸν προσκυνήσω! ἐγὼ ὁ υἱὸς τῆς Χάνκως νὰ τοῦ φιλήσω τὸ τζουμπέ του. Ἐγὼ νὰ γονατήσω μπροστά του! Καὶ μόλις νὰ γυρίσῃ νὰ μὲ δῇ!!

— Στάσου στὴ ζωὴ τῆς Ἐμινὲς Ἐφένδη μου καὶ μὴ κουτρουβαλᾶς σὰν τὸ κοτρόνι κάτω στοὺς βράχους. Σ' ἔτυχε ποτὲ νὰ 'δῇς τὸ μεγάλο Βεζύρη, τὸ Μεγάλο Κισλάραγα, τὸ μεγάλο Μουφτῆ, ποῦ καθένας τους σὰν κτυπήσῃ τὸ ποδάρι στὴν γῆν, κάμνει ὅλα τὰ Βιλαέτια καὶ τρέμουσι, ὅλη τὴ κοτζὰ Τουρκιὰ νὰ σειέται νὰ τοὺς δῇς νὰ προσκυνοῦν τὸν Σουλτάνον, νὰ δῇς τοὺς τεμινέδες ὅπου τοῦ κάμνουν, τὰ γονατίσματα των, τὸ χαμήλωμά των, τὸ κωλόσυρμά των, τὰς μετανοίας των καὶ πῶς οὗτος τοὺς ἀγριοκυτάζει;

— Στὸ Σουλτάνο ναί! τὸ νιόθω καὶ 'γώ....

— Μὰ ὅποιος ζητᾶ κρυφὰ νὰ γενῇ βασιλιᾶς, πασᾶ, δὲ πάγῃ νὰ τὸ δείξῃ φανερὰ στοὺς ὁμοίους του πρὶν γενῇ, γιατὶ τότε δὲν τὸν ἀφίνουν νὰ γενῇ καὶ τὴν παθαίνει γιὰ πάντα.

— Μὰ τὸν Ἀλὰχ νὰ μὴν σ' εἶχα κοντά μου Ἀθανάση μὲ ταῖς ὀρθαῖς γνώμαις σου ἤθελε γιὰ πάντα νὰ ἦμαι χαμένος...... Λέγε ἀδέρφι μου τί συμβουλεύεις τὸ λοιπὸ νὰ κάμωμεν.

— Ἀφερὶμ Ἐφένδη. Τώρα ἐβάρεσες τὸ κόκκινο σίδερο στὰ γερά...... δόσε μου δυὸ τρία μουλάρια φορτωμένα ἀπὸ πλούσια χαρίσματα...... μὴ φιλαργυρευτῆς! δόσε μου νὰ τὰ πάγω τοῦ Σερασκέρη καὶ σὲ δυὸ ἢ τρεῖς ἡμέρας σὲ μιλῶ διὰ τὴν συναπάντησίν μας μὲ τὸ Ρῶσο τὸν ἀρχιστράτηγο.... Κάμε τὴν δουλιά σου, ἔτζι ὥστε ὁ Σερασκέρης καὶ μὲ τὰ μάτια του νὰ σὲ ἰδῇ νὰ 'μιλῇς μὲ τὸ Μόσκοβο καὶ νὰ μὴ τὸ πιστεύει. Καὶ νὰ τὸ πιστεύει καὶ νὰ μὴ 'μπορεῖ τίποτε νὰ μιλήσῃ.... μὲ νιόθης Ἐφέντημ· μπερδεφέτον πρὶν μπερδευτοῦμε.

Αὐθημερὸν ἀπῆλθε κομίζων, ὅτι πλουσιοπάροχον ἡ φύσις τῆς Θετταλοηπείρου, ὅ,τι ὡραῖον αἱ τέχναι τῆς καλλιτέχνου Ἰταλίας ἠδύναντο νὰ παράξουν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ πρὸς τὸν Βεζύρην Τζεναζὲ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὅπλων τοῦ Σουλτάνου.

Τὴν ἐπιοῦσαν μετὰ τὴν ἑωθινὴν προσευχὴν τῶν πιστῶν ὁ Βεζύρης αἴφνης παρρησιάσθη ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ.

— Ἦλθον Πασᾶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω προσωπικῶς διὰ τὴν μεγαλοδωρίαν σας, συγχρόνως δὲ νὰ ἐπιθεωρήσω τοὺς ἀρειμανίους Ἀλβανούς σας, δι' ὧν, οὐδεμία μένει ἀμφιβολία, μέλλετε νὰ προσφέρετε τῷ μεγάλῳ ἡμῶν Μονάρχῃ ἐκδουλεύσεις πολυτίμους.

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Σερασκιέρου ἦτο τὸ νῦν λίαν φίλαπλος καὶ φιλοφρονητική. Ὁ τύραννος δὲ τῶν Ἰωαννίνων ἄκρως κολακευθεὶς ἠγέρθη καὶ τὸν ἐπροσκύνησε καὶ τοῦ προσέφερε οἰκειοθελέστατα πᾶσαν λατρείαν, ταπείνωσιν καὶ περιποίησιν ὡς νὰ μὴν ἦτο ὁ ἴδιος ἄνθρωπος τῆς παρελθούσης ἡμέρας.

Τοιαύτη τῷ ὄντι ἦτο ἡ φύσις τοῦ Ἀλῆ! Διὸ καὶ διὰ ταύτης καὶ μόνης ὡς μία τῶν ἐξαιρέσεων τῆς κοινῆς πλάσεως τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἀλλεπαλλήλως ἐκολάκευσεν, ἐθώπευσεν, ἐπάταξεν, ἐσφαγίασε καὶ κατεσπάραξεν χαμερπῶς καὶ ἀνηλεῶς τὰ τούτου θύματα πρὸς ἄμεσον προβιβασμὸν τῶν ἑαυτοῦ μόνον συμφερόντων, μαγεύων ἐνίοτε ταῦτα μέχρι τυφλώσεως.

Εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν 3000 Ἀλβανοελλήνων τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, ἡ ὄψις καὶ τὸ ταρβαλέον τῶν ὁποίων οὐ χρήζει περιγραφῆς, ὁ Σερασκέρης ἔμεινε ἄκρως εὐχαριστημένος, ἐπιστρέψας δὲ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀλῆ παρεδόθη μετὰ τούτου εἰς ὁμιλίας ἐκτενεῖς ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου πολέμου.

Ἐδράξατο τότε τὴν εὐκαιρίαν οὗτος, ὅπως τῷ Βεζύρῃ τὰ κατὰ τοῦ ὀσπαθάρου Μαυρογέννη κοινοποιήσῃ καὶ ἐμπιστευθῇ πολιτικά του σχέδια τὰ ὁποῖα βεβαίως ἐδημιούργει, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ κράτους δεικνύων τούτῳ διαφόρους ἐκ Πετρουπόλεως ἐπιστολάς, δι' ὧν κατεφαίνετο, ὅτι εἶχε πρὸ ἐτῶν κατασκόπους ἐν τῷ ρωσσικῷ στρατοπέδῳ καὶ ὅτι ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ μέχρι τῆς κατασκηνώσεως τοῦ ἐχθροῦ καὶ πληροφορηθεῖ τὸν ἀκριβῆ τούτου ἀριθμὸν καὶ τὰ πολεμικὰ τούτου σχέδια.

Ὁ Σερασκέρης μακρὰν τοῦ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ὑπόνομον τὸν προέτρεψε νὰ μεταβῇ ἐν τῷ ρωσσικῷ στρατοπέδῳ ὅσον τάχιον ἐγγυώμενος αὐτῷ ἀμοιβὰς δαψιλεῖς ἐκ τοῦ Ὑψηλοῦ Διβανίου πρὸς τὸ ὁποῖον ἤθελε παρευθὺς γνωστοποιήσει τὰ διατρέχοντα.

— Λοιπὸν Ἀθανάση μου, ἑτοιμάσου νὰ ὁ τεσκερές. Μὲ τοῦτο μπορεῖς νὰ περάσῃς ὅλαις ταῖς βάρδιες καὶ μιὰ φορὰ στὴ ἀκρινὴ νὰ τὰ ζημώσῃς τ' ἄλλα γιὰ νὰ συναπαντηθῶ μὲ τὸ πρίγκιπα Ποτέμκη.

Δυκνύων διαβατήριον αὐτόγραφον τοῦ Σερασκέρου, εἶπεν ὁ Ἀλῆς, ὅταν ἐκεῖνος ἀνεχώρησεν.

Ὁ Βάγιας ψηλαφήσας τοῦτο καὶ πανταχόθεν στρέφων τὴν μεμβράνην του σοβαρῶς ἀπεκρίθη.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ λουκοῦμι, ποῦ δίνουσι στοὺς τρελλοὺς γιὰ νὰ βάλλωσι τὸ χαῖρι τους στοῦ φιδιοῦ τὴν τρίπα.

— Τ' ἀνάστροφο Ἀθανάση! Αὐτὸς εἶνε ὁ τεσκερὲς γιὰ νὰ τόχῃς δίπορτο, στὴν ὥρα τῆς συμφορᾶς. Εἶνε ἡ φοῦσκα ποῦ στὴν ὥρα τῆς πλημμύρας θὰ πλέξουμαι ἀπάνω ἀπάνω....

— Ἰσαλὰ Ἐφένδη μου!... ἀπὸ τὰ μαλαματένια χείλεια σου καὶ εἰς τῶν δύο προφητάδων μας τὰ τέσσαρα αὐτιά... ἕνα μόνο πρᾶμμα, ὅτι τούταις ἡ φοῦσκαις δὲ πολυβαστοῦναι στὸ κουτούλισμά των μὲ τὰ βόλια ταῖς μπάλαις καὶ τὰ γιαταγάνια, γιατί νε ἀπὸ ψιλὸ πετζὶ καὶ γεματο ἀπὸ μοναχὸ ἀέρα· μία φορὰ σὰν τρυπίσουναι!... μπλοὺμ καὶ στὸ μπάτο!!

— Μαῦρος κόρακας νὰ σουν Ἀθανάση δὲ θά σουν τέτοιος παντοτεινὸς κακὸς προμηνύτορας· τί θὲς πάλι νὰ πῇς; γιατὶ δὲ μιλᾶς παστρικὰ καὶ καταλαβαινούμενα λόγια; Βήχων ὑποκριτικῶς ὡς πνιγόμενος εἰς τὸν λάρυγγά του, ὅλος ἐρυθρὸς εἶπεν ὁ Ἀλῆς, ζητῶν νὰ καταπνίξῃ τὴν ὀργήν του διότι τὸ διαβατήριον ἐκεῖνο οὐδεμίαν ἐποίει τῷ Ἀθανασίῳ Βάγια μεγάλην ἐντύπωσιν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ νὰ πρoτρέψῃ τοῦτον νὰ μεταβῇ ἐν τῷ ρωσσικῷ στρατοπέδῳ· θὲς νὰ μοῦ πῇς Βάγια πῶς μὲ τέτιο τοῦ Βεζύρη κοτζὰ τεσκερέ, δὲν πάγεις νὰ σὲ στείλω στὸ Ποτέμκη.

Ὁ τεσκερὲς τοῦ Γιουσοὺφ Πασᾶ, εἶνε καλὸς ὡς ἐκεῖ ὅπου δὲ φτάνουσι τὰ βόλια τὰ ρούσσικα, ἀπὸ 'κεῖ καὶ κάτω χρειάζεται ἕνας ἄλλος ρούσσικος τεσκερὲς γιὰ νὰ πλησιάσω τὸ Ποτέμκη.

Ἅμα μπῇς στὰ ρούσσικα χώματα δεῖξε τὰ γράμματα ποῦ μᾶς ἔγραψε ὁ Ποτέμκης καὶ τότε οἱ Ρῶσσοι θὰ σὲ ἀφίσουν νὰ προχωρήσῃς εἰς τὸ Γιάσι, ὅπου οὗτος εἶνε.

— Σ' ἔτυχε ποτὲ Πασᾶ νὰ περάσῃς τὸ ποτάμι τοῦ Νείλου, μέσα βαθειὰ 'κεῖ πάνου στοῦ Μισηριοῦ τὴ χώρα.

— Ὄχι! σύννους καὶ σοβαρῶς ἀπεκρίθη ὁ Ἀλῆς· ἀγρίως θεωρῶν τοῦτον.

— Εἶνε γεμάτον ἀπὸ κροκοδίλους... κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ τὸ περάσῃ... ὅποιος θέλει νὰ βάλῃ τὸν ἄλλο μὲ τὸ σταυιὸ νὰ τὸ περάσῃ εἶνε τὸ ἴδια σὰν νὰ τὸν σπρόχνῃ στὸ στόμα τῶν κροκοδύλων.... Ἀλήθεια πάνου 'κεῖ στὴ Δούνα (Δούναβιν) δὲν ἔχει κροκοδίλους μά 'χει κοζάκους ποῦ 'ναι ποιὸ ἄγριοι ἀπὸ κροκοδύλους.

Ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος νὰ κινήσω Ἐφένδημ στὴ στιγμὴ μὰ σοῦ τὸ λέγω θὰ χάσῃς γιὰ πάντα τὸν Ἀθανάση..... στεῖλε κανένα ἄλλον ποῦ νὰ μὴ φελάῃ δύο παράδες.

— Κανεὶς ἄλλος δὲ 'μπορεῖ νὰ κάμῃ τὴν δουλειὰ Ἀθανάση παρ' ἐσὺ ἢ ἐγὼ σιδηροκαρδίως ἀπεκρίθη ὁ τύραννος.

— Δὲ γνωρίζω ἀκόμη τί δουλιὰ εἶνε.

— Νὰ πᾶς νὰ 'δῇς τὸν πρίγκιπα Ποτέμκη καὶ νὰ κάμῃς συνθήκαις ἀπὸ μέρος μου μὲ τοῦτον, ἂν τὸν κάμω νὰ χαλάσῃ τ' ἀσκέρη τοῦ Σουλτάνου, νὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ γενῶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας.

— Εἶμαι μὲ ταῖς χαραῖς σου Πασᾶ ἕτοιμος! καὶ ἐλπίζω στὴ Παναγιὰ καὶ τὸ Χριστό μας νὰ σὲ δουλέψω καλλίτερα παρὰ ποτέ μου. Πάρε χαρτὶ καὶ μελάνι Πασᾶ καὶ γράψε τὸ ὄρδινο καὶ ταῖς ὁδηγίαις καὶ ἑτοίμασε πολλὰ καὶ πλούσια δῶρα διὰ τὸν Ποτέμκη μετὰ προσπεποιημένης εὐθυμίας ἀπεκρίθη ὁ Βάγιας.

— Νὰ γράψω τὸ ὄρδινο, καὶ ταῖς ὁδηγίαις!! νὰ ἑτοιμάσω τὰ δῶρα!! καλυπτόμενος ἐν ἀκαρεῖ διὰ νέφους ὑποψιῶν ἐτονθόρυσεν ὁ πασᾶς τῶν Ἰωαννίνων.

Πῶς καὶ σὺ πεδί μου Ἀθανάση δὲν μὲ πιστεύεσαι καὶ θέλεις τὰ ὄρδινο γραπτό; Πα! πα! πα! τί κόσμος ψευτικος εἶνε τοῦτος.

Θεατρικώτατα ὡς τῆς σκηνῆς ὁ ἄριστος ἠθοποιὸς προσωποποιῶν τὴν ἀπορίαν ἔκραξεν ὁ Ἀλῆς.

— Ἐφένδιμ! πάρε τὸ κεφάλι μου μὲ τὸ γιαταγάνι σου μὰ μὲ ἀδικεῖς, ριπτόμενος ἀστραπηδὸν ὁ Βάγιας εἰς τοὺς πόδας του, δι' ἴσης θεατρικῆς ὑποκρίσεως ἔκραξε· δράξας δὲ εἰς τὰς δύο χεῖρας του τὴν δεξιὰν τοῦ τυράννου ἤρξατο ταύτην νὰ τατασπάζεται λέγων. Ἐγὼ δὲν σὲ πιστεύομαι Ἐφέδιμ! Ἐγὼ ὅστις χίλιες φορὲς ἕως τώρα διὰ τὸ χατῆρι σου ἐμπῆκα στὴ φωτιὰ καὶ στὸ νερό... Σὲ εἶπα νὰ μὲ γράψῃς τ' ὄρδινο καὶ ταῖς ὁδηγίαις ὄχι δι' ἐμένα. ἀλλὰ διὰ τὸ πρίγκιπα Ποτέμκη. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποῦ θὰ μ' ἐρωτήσῃ ἅμα παρουσιασθῶ ἐμπροστά του εἶνε ποιὸς εἶμαι, τί ἀποδείξεις ἔχω ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος καὶ ποίαν πληρεξουσιότητα ἔχω ἀπὸ λόγου σου. Τὰ δῶρα μόνον θὰ τὸ δείξουν, σὲ τέτοιο πόλεμο μεθα πασᾶ μου, καὶ νομίζεις πῶς ὁ Ποτέμκης ἢ ὅποιος ἄλλος Ρῶσσος θὰ μὲ δεχθῇ καὶ θὰ ῥθῇ εἰς συμφωνίας καὶ συνθήκας μαζῇ μου χωρὶς προχοῦ νὰ τοῦ δώσω ἀποδείξεις καὶ γνωρίσματα πιστὰς ὅτι ἔρχομαι ἀπὸ λόγου σου χωρὶς νὰ τὸν γλυκάνω καὶ διαφθείρω μὲ τὸ μάλαμα καὶ τὰ τζοβαερικά.

— Ἔχεις μεγάλο δίκαιο Ἀθανάση! ἄνοιξες πάλι τὰ μάτια μου τώρα τὸ βλέπω... ἔχεις δίκαιο! καϋμένε Βάγια ἄδικα σὲ ὑποπτεύθηκα, μασῶν εἰς τοὺς ὀδόντας του μετὰ φωνῆς μόλις ἀκουομένης ἔλεγε, μόλον ὅτι δὲ ἐφαίνετο, ὅτι τὸ φιλύποπτον τούτου πολὺ κατεπραΰνθη ἤδη ἦτο μᾶλλον περιπεπλεγμένος, καθ' ὅτι ὁ πνευματώδης χριστιανὸς ἐθέσατο τοῦτον εἰς τὴν γωνίαν ὡς λέγει ἡ κοινὴ φράσις· ἐξ ἧς ἢ ὤφειλε νὰ πράξῃ ὅτι τοῦ ἐπρότεινεν ἢ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοιαύτης πρεσβείας.

— Ἔχεις δικιο Ἀθανάση!.. μὰ ποῦ νὰ σοῦ δώσω γραπτὲς τόσες καὶ τόσες ὁδηγίαις. Χρειάζομαι τότε νὰ γράψω ὁλόκληρο κιτάπι· καὶ πάλι μπορεῖ ν' ἀφήσω πολλὰ πράμματα ἔξω καὶ σὺ θὰ εὕρῃς τὸν μπελᾶ σου, καὶ ἐγὼ ἀντὶ νὰ ὠφεληθῶ θὰ ζημιωθῶ. Ὅσο συλλογᾶμαι τόσο εὑρίσκω ὅτι πρέπει νὰ πᾶμαι ἀντάμα στοὺς Ρώσσους.

Μία φορὰ στὰ ρουσσικὰ χώματα καὶ στέλνω τὸ πρῶτο ρούσσο ποῦ συντύχω στὸ Ποτέμκη μ' ἕνα γράμμα.

— Ὅλη ἡ δυσκολία εἶνε νὰ προφθάσουμαι τὸν πρῶτο ρούσσο καὶ νὰ τοῦ 'μιλήσωμε προχοῦ σύρει τὸ τουφέκι του.

— Ἀπόψε εἰς τὰς δέκα λοιπὸν τὴν νύκτα Ἀθανάση κινᾶμαι, φεγγάρι δὲν ἔχει. Θά μεθα εἰς τὰ ρωσσικὰ χώματα πρὸ τῆς αὐγίτζας. Διὰ μία κορόνα εἶνε τὸ ταξειδάκι τοῦτο, ὥστε ἀξίζει Ἀθανάση καὶ ψυχὰ κινδύνου καὶ μερικὲς χιλιάδες φλοριά.

Τῷ ὄντι ὡς εἴρηται περὶ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς καταφορτωμένος δώρων ὁ Ἀλῆ Πασᾶς μετὰ τοῦ Ἀθανάση Βάγια ἤρξαντο τὴν πρὸς τὸν ρωσσικὸν στρατόπεδον πορείαν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Ἡ ζώγρησις.

Εἴπομεν ὅτι ἡ κόμισσα Οὐϊσκοβάτη μετὰ τοῦ υἱοῦ της εἶχεν ἀφιχθεῖ εἰς Ἰάσιον ἔνθα ἦτο ἡ αὐλὴ τοῦ πρίγκιπος Ποτέμκη.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ πρίγκιπος Δασκὼφ νὰ ἐκλεχθῇ ὁμόκλινος τῆς Αἰκατερίνης αἱ ἐλπίδες τοῦ Δημητρίου ὁλοτελῶς ἐματαιώθησαν. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἐγκαταλείψας τὴν Μόσχαν νὰ μεταβῇ εἰς Ἰωάννινα διεννοεῖτο ἵνα προσωπικῶς γνωρισθῇ μετὰ τοῦ Ἀλῆ ἡ μήτηρ του μὴ δυναμένη νὰ κάμψῃ τὴν ἀπόφασίν του, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐκμυστηρευθῇ πρὸς τοῦτον τὸ ἀπόκρυφον τῆς γεννήσεως του, διὰ στρατηγήματος ἐκατόρθωσεν ὁ πρίγκιψ Ποτέμκης νὰ τὸν ἐξαποστείλῃ μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα πρὸς τὸν στρατηγὸν Κουτούζωφ, οὗτος δὲ μὴ πλέον τὸν ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀλλὰ νὰ τὸν θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ὑπηρεσίας. (ἀκολουθεῖ)

131

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ἡ ἐλεημοσύνη.

Ἀπηυθύνθησαν πολλάκις πρὸς τὸν συνταγματάρχην Καραδὸκ πλὴν οὗτος πρῶτον διότι δὲν ἐγνώριζε ταύτην, δεύτερον διότι ἐφοβεῖτο τὰς οἰκιακὰς συνεπείας ἂν ἀνεκαλύπτετο ἡ σχέσις του μετὰ τῆς Ἄννης Κίερμαν προσποιούμενος ὅτι ἐπροθυμοποιεῖτο νὰ τὴν ἀνακαλύψῃ τοὐναντίον ἀπέφευγε νὰ διακοινώσῃ τὸ ἐλάχιστον ἀφ' ὅ,τι ἐγνώριζεν. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἦσαν τὰ πράγματα ὅταν ὁ συνταγματάρχης αἴφνης ἡμέραν τινὰ εἶδε τὴν ψευδοβαρόνην ἐπὶ τοῦ κομψοῦ ὀχήματός της εἰς τὸ Χάϊτ-Πάρκ καὶ λαβὼν δίφρον τὴν παρηκολούθησεν. Γνωρίζομεν τίνι τρόπῳ αὕτη τοῦ διεξέφυγεν.

Ἐν τούτοις διορῶν οὗτος ὅτι τὸ ὄνομα τῆς λεγομένης κ. Σκοπελίδου βράδιον ἢ τάχιον ἤθελε φθάσῃ εἰς τὰ ὦτα τῆς συζύγου του καὶ τῶν θυγατέρων του εἴτε ἐκ τοῦ στόματος τῆς Λαίδης Μολιβὰρ ἢ τῆς Κλεμεντίνης, ἤρξατο νὰ ποιῇ καθημερινῶς λόγον περὶ τοῦ κυρίου καὶ τῆς κ. Σκοπελίδου τοὺς ὁποίους συναπήντησεν εἰς τὴν νῆσον τοῦ Οὐάϊτ.

Ἡ δεσποσύνη Πέρσεβαλ ἐξήρχετο καθημερινῶς μετὰ τῆς Λαίδης Μολιβὰρ ἐφ' ἁμάξης καὶ περιέτρεχε τὰς κυριωτέρας ὁδούς, τὰ πάρκα, τὰς ἐξοχὰς τὰ θέατρα καὶ διὰ τῶν διόπτρων αὐτῆς ἐζήτει τὸν ἥρωα ἡμῶν καὶ ἐπέστρεφε τηκομένη ὡς ὁ κηρὸς μελαγχολική, μισάνθρωπος, εὐερέθιστος καὶ πλήρης ἰδιοτροπιῶν. Δὲν ἦτο πλέον ἡ ἰδία γυνή, παρημέλησε τὰς ὑποθέσεις της, τὰς φιλολογικὰς ἐργασίας της καὶ τὰς ἰδίας σχέσεις της.

Ἡ Ἄννη Μακέη δὲν ἐκόσμει πλέον ταύτην, δὲν ἐνέδυε πλέον ταύτην. Δὲν ὑπέφερεν οὐδεὶς νὰ τὴν ἐγγίξῃ, οὐδεὶς οὔτε νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ κοιτῶνι της, οὐδεὶς νὰ τὴν ἐρωτήσῃ πῶς ἄγει εἰς τὴν ὑγείαν της.

Ἐν τούτοις εἰς τὰς συχνὰς ἐπισκέψεις της πρὸς τὴν κυρίαν Χόκενς ἡ Ἄννη Τέτλεη, διότι ὡς τοιαύτη εἰσῆλθεν ἐνταῦθα καὶ ἔκποτε ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός, ὅστις πρῶτος τὴν ἐξησώτευσεν, ἤκουσε τυχαίως ἡμέραν τινὰ τὸ ὄνομα τῆς ἐξαδέλφης της καὶ ἐκεῖνο τοῦ κ. Σκοπελίδου.

Ἐξ ὁμιλίας εἰς ὁμιλίαν ἡ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ, αἵτινες ἔπνεον μένεα κατὰ τῆς Ἄννης Κίερμαν, ἐδιηγήθησαν πᾶν ὅ,τι ἐγγώριζον τοῦ προηγουμένου βίου τῆς βαρώνης καὶ τὴν ἐπίσκεψίν της μετὰ τοῦ κ. Σκοπελίδου εἰς τὸν οἶκόν των, τὸν ὁποῖον ἐπαρουσίασεν ὡς σύζυγόν της, πλὴν ὅν τινα αὗται δὲν ἐνόμιζον τοιοῦτον.

Ἐπὶ τέλους ἡ δεσποσύνη Πέρσεβαλ ἔπεσε βαρέως ἀσθενής. Τὰ διατρέξαντα ἐπενήργησαν τόσον βαρέως ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου της καὶ τοῦ ὀργανικοῦ συστήματός της, ὥστε ἡ κρίσις ἐπῆλθε βαρυτέρα καὶ ἐπαπειλητική.

Οἱ ἰατροὶ δὶς ἀπηλπίσθησαν διὰ τὰς ἡμέρας της. Ἡ λαίδη Μολιβὰρ δὲν ἐγκατέλειψε τὸ πλευρόν της, μετὰ βαρυθυμίας καὶ τρόμου διάγουσα. Τὸ αὐτὸ καὶ ἡ Ἄννη, ἂν καὶ ἐπελήφθη βίον ἀσχημοσύνης ἐν τῷ κρυπτῷ, ἔφερεν οὐχ ἧττον ἀγάπην σφοδρὰν εἰς τὴν καρδίαν της διὰ τὴν κυρίαν της. Ἡ Κλημεντίνη Πέρσεβαλ εἰς τὴν παραφοράν της ἐπρόφερε πολλάκις τὸ ὄνομα τοῦ κ. Σκοπελίδου, ἡ δὲ ἀγχίνους Ἄννη Μακέη τότε πρῶτον κατεννόησε τὸ ἀπόκρυφον τῆς ἀλλαγῆς τοῦ χαρακτῆρος τῆς δεσποσύνης Πέρσεβαλ καὶ τὴν μελαγχολίαν αὐτῆς.

Ἡ κρίσις εὐτυχῶς παρῆλθε μετὰ δέκα ἡμέρας καὶ ἡ ἀνάρρωσις βραδέως παρηκολούθησεν.

Ἡ λαίδη Μολιβὰρ ἐξηντλημένη ἐπηπειλεῖτο ἐξ ὁμοίας ἀσθενείας. Ἐξ ἀνάγκης ἐγκατέλειψε τὸ νῦν εἰς τὴν φροντίδα τῆς Ἄννης Μακέη τὴν κυρίαν της καὶ μετέβη εἴς τινα παραθαλάσσιον πόλιν πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος καὶ ἐνδυνάμωσιν αὐτῆς. Ἡ Κλημεντίνη διὰ πρώτην φορὰν ἤνοιξε τὸ στῆθός της εἰς τὴν θεραπαινίδα της καὶ ἐδιηγήθη τὸν πρὸς τὸν ἥρωα ἡμῶν ἔρωτά της καὶ τὰ διατρέξαντα εἰς τὸ Παλάτιον τῆς Ἀκρωρείας, ἃ ἐποίησαν τοῦτον νὰ φεύγῃ ἄφαντος ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἡ ὁμιλία αὕτη ἔλαβε χώραν, διότι ἡ Ἄννη Μάκεη τὴν ἐπληροφόρησεν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραφορᾶς της ἐπρόφερε πολλάκις τὸ ὄνομα τοῦ ἱππότου Σκοπελίδου.

Ὅταν ἡ Ἄννη Μακέη ἐπληροφορήθη ταῦτα πάντα ἔμεινεν ἐκστατική, πλὴν κατακρατήσασα τὰς συγκινήσεις της εἶπεν.

— Ἐπιτρέψατέ μοι κυρία νὰ ἐνασχοληθῶ μικρόν τι κἀγὼ νὰ ἐξιχνιάσω τὰ βήματα τοῦ μνηστῆρος ὑμῶν. Νομίζω ὅτι γνωρίζω μίαν κλεῖδα τοῦ ἀποκρύφου. Ἔχω φίλην τινὰ ἥτις εἶνε ὑπηρέτρια παρὰ τῷ Γενικῷ Προξένῳ τῆς Ἑλλάδος. Ἅμα πέμπονται ἐξ Ἑλλάδος ἐπιστολαὶ πρὸς τοῦτον καὶ τοιαύτας πρέπει νὰ λαμβάνῃ ἐνίοτε θὰ πέμπωνται ἐπὶ συστάσει τοῦ Προξενείου. Ἡ πάσχουσα φιλοτιμία του βεβαίως τὸν ὠθεῖ νὰ κρύπτεται καὶ μὴ δίδῃ τὴν διεύθυνσίν του. Πιθανὸν καὶ ὁ ἴδιος ὁ Πρόξενος ὕστερον τῶν διατρεξάντων νὰ κρύπτῃ αὐτήν, γινώσκων ὅτι ὑμεῖς τὸν ζητεῖτε.

— Ἂν κατορθώσῃς τοῦτο Ἄννη εἴτε νυμφευθῶ ἢ οὐ τὸν ἄνδρα τῆς ἐκλογῆς μου, ἂν κατορθώσῃς νὰ τὸν ἐξιχνιάσῃς δι' ἐμὲ σὲ ὑπόσχομαι νὰ σὲ δίδω δι' ὅλον τὸν βίον σου διακοσίας λίρας κατ' ἔτος, αἵτινες ἔσονται κληρονομικαὶ εἰς τὰ τέκνα σου, ἂν ἤθελες νυμφευθῇ ἢ τοὺς συγγενεῖς σου μετὰ τὸν θάνατόν σου, εἶπεν ἡ δεσποσύνη Πέρσεβαλ.

— Κυρία ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐξέλθω διὰ δύο ὥρας... φρονῶ ὅτι δύναμαι νὰ σᾶς φανῶ ἀρκούντως χρήσιμος... ἔχω μίαν ἰδέαν εἰς τὴν κεφαλήν μου.

— Πήγαινε εἶπεν ἡ Κλεμεντίνη εἰς τὸ πρόσωπον ἧς διεχύθη ἀκτὶς χαρᾶς.

Ἡ Ἄννη Μακέη ηὐπρεπίσθη καὶ ἀποχαιρετήσασα τὴν κυρίαν της ἐξῆλθε καὶ διευθύνθη εἰς τῆς κυρίας Χόκενς τὸν οἶκον.

Καὶ ἡ κ. Χόκενς ἠγνόει τὴν ἀληθῆ διεύθυνσιν καὶ κοινωνικὴν θέσιν τῆς Ἄννης Τέτλεης. Ὁσάκις ἐπεθύμει νὰ τὴν ἴδῃ ἔγραφεν εἰς τὸ πλησιόχωρον ταχυδρομεῖον ἐπιγράφουσα ἐπὶ συστάσει τὰς ἐπιστολάς της Ἄννῃ Τέτλεη.

Ἡ νέα αὕτη γυνὴ ἔλαβε μίαν ἐξήγησιν μετὰ τῆς κ. Χόκενς καὶ ὑπεσχέθη πρὸς αὐτὴν πεντήκοντα λίρας ἂν ἠδύνατο ν' ἀνακαλύψῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἄννης Κίερμαν διότι ἐφρόνει ὅτι αὕτη ἐγνώριζε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἕλληνος ἱππότου.

Ἐπέστρεψε περὶ λύχνων ἁφὰς ἀντὶ δύο πέντε διαμείνασα ὥραι εἰς τῆς κ. Χόκενς. Ἐδικαιολόγησε τὴν μακρὰν ἀπουσίαν της ἀναγγείλασα ὅτι ἀνεκάλυψε τὰ ἴχνη τοῦ κ. Σκοπελίδου, προσέθεσεν ὅτι συζῇ μετά τινος βαρόνης χαιρούσης οὐχὶ καλὴν ὑπόληψιν πλὴν ὅτι δὲν εἶνε μετ' αὐτῆς νυμφευμένος, διότι αὕτη δὲν εἶνε χήρα ἀλλὰ ζωντανοχήρα, ὁ δὲ σύζυγός της ἀπουσιάζει ἐν Ἀμερικῇ καὶ ὅτι ἔθεσεν ἤδη κατάλληλον γυναῖκα νὰ πληροφορηθῇ τὴν διεύθυνσιν τῆς βαρόνης.

Αἱ πληροφορίαι αὗται συνεφώνουν μετὰ τῶν ὑποψιῶν τὰς ὁποίας εἶχε συλλάβει ἡ Κλεμεντίνη ὅτε ὁ συνταγματάρχης Καραδὸκ ἐδιηγήθη κατ' ἴδιον τρόπον πῶς ἔκαμε τὴν γνωριμίαν τῆς βαρόνης Σκοπελίδου πρὶν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σκοπελίδου εἰς τὸ παλάτιον τῆς Ἀκρωρείας.

Ἡ Κλεμεντίνη Πέρσεβαλ τὸ νῦν ἐπληρώθη ἐλπίδων.

Ἔκτοτε ἡ Ἄννη Μακέη ἐξήρχετο διά τινας ὥρας καθ' ἡμέραν ποιοῦσα ἐρεύνας περὶ τῆς κατοικίας τῆς ἐξαδέλφης της... καὶ μακροὺς περιπάτους μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς κ. Χόκενς ἐπισκεπτομένη τὸ Χάϊτ-Πάρκ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ συναπαντήσουν ταύτην καὶ τὴν ἴδῃ ὀφθαλμοφανῶς διότι προσωπικῶς τὸ νῦν δὲν τὴν ἐγνώριζεν. Ἀλλ' ἡ Ἄννη Κίερμαν σπανίως εἰσήρχετο εἰς τὸ πάρκον εἴτε φόβῳ τῶν Ἑλλήνων μέχρις ὅτου ἀληθῶς νυμφευθῇ, εἴτε διότι σύρουσα μετ' αὐτῆς ἓν φρικτὸν παρελθὸν δὲν ἐπεθύμει ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ τεθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Πυραλλίδων ἢ τῆς Φανοστράτης ὡς ἀλλαχοῦ εἴπομεν τὰ ὀνόματα τῶν τοιούτων ἑταιρῶν ταχέως διαδίδονται, πρὸ πάντων δὲ τοῦ ἐξαισίου κάλλους.

Ἐν τούτοις τῆς Δεσποσύνης Κλεμεντίνης βαινούσης εἰς ἀνάρρωσιν οἱ ἰατροὶ διέταξαν ταύτην νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νῆσον τοῦ Οὐάϊτ πρὸς ἐντελῆ θεραπείαν της.

Ἐγκατέλειψε καὶ αὖθις τὸν οἶκον αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Ἄννης Μακέη καὶ μετέβη ἐκεῖ κατοικήσασα τὸ αὐτὸ ξενοδοχεῖον τῆς προκυμαίας, ὃ κατῴκησεν ὁ κ. Σκοπελίδης.

Ἐνταῦθα ἐπληροφορήθη ὑπὸ τῆς θαλαμηπόλου πολλὰς λεπτομερίας, περὶ τοῦ ἐξόχου κάλλους τῆς νέας ταύτης καὶ τὰς σχέσεις της μετὰ τοῦ συνταγματάρχου Καραδὸκ ὅστις ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Σκοπελίδου εἰς τὴν ἄλιείαν διήρχετο τὰς νύκτας μετ' αὐτῆς.

Ἡ θεραπαινὶς ἐξεφράσθη ὅτι ἡ γενικὴ γνώμη τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ξενοδοχείου ἦτο ὅτι ἡ νέα αὕτη γυνὴ δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε νεόνυμφος καὶ προδίδει τὸν ὡραιότατον σύζυγόν της πρὸς πεπειραμένον ἄνδρα ὡς τὸν κλωστομύστακον συνταγματάρχην, ὅτι δὲ ἡ σχέσις αὕτη πρέπει νὰ ἦτο ἀρχαιοτέρας ἐποχῆς ἐκείνης καθ' ἣν αὕτη συνεσχετίσθη μετὰ τοῦ συμπατριώτου ἡμῶν.

Αἱ ἐκδρομαὶ τῆς Ἄννης Τέτλεης καὶ δεσποσύνης Χόκενς διὰ πολὺν χρόνον ἦσαν ματαῖαι. Ἡ μίστρες Χόκενς εἶχε διττὸν συμφέρον διώκουσα τὴν ἀρχαίαν πελάτην της.

(ἀκολουθεῖ)

131

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

—o—

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ΄.

Ἐπεισόδιον τραγικὸν μιᾶς γνωστῆς οἰκογενείας.

Θεέ μου !... τί θέαμα εἶνε τοῦτο ; ὁποῖαι φυσιογνωμίαι ! ὁποία ἀνάμιξις ἀνθρώπων· ὁποῖον θέατρον κοινωνίας... τοὐλάχιστον ἐὰν ἦτο ἓν καταγώγιον... ἀλλὰ τοῦτο καταγώγιον ;... τί πρᾶγμα εἶνε τοῦτο ; ξενοδοχεῖον ; διασκεδαστήριον, καφφενεῖον, νυκτοκραιπάλη ; ἔκραξεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη εἰς τὴν πρώτην ὄψιν τοῦ θεάματος.

— Εἶνε μέγαρον χαρτοπαιγνίου ἐκ τῶν ἐπιτρεπομένων κυρὰ Εὐρώπη ὅπως αἱ τάξεις ἰσοπεδοῦνται, οἱ ἄνθρωποι ληστεύωνται καὶ διαφθείρωνται, οἱ νέοι καταστρέφωνται οἱ θαγαπόντιδες... περιουσίας, οἱ χαρτοκλέπται πλουτοῦσι καὶ οἱ πλούσιοι μουφλουζεύουν καὶ αὐτοκτονοῦν, οἱ κυβερνῶντες τὸ κράτος καταπνίγουν τὰς κρυφίας πικρίας καὶ θλίψεις τῶν πιεζομένων φορολογουμένων καὶ ἀπηλπισμένων ἀνθρώπων, διότι ἐνῷ ἀποτρέπουν διὰ τὸ θεαθῆναι τὰ τοιαῦτα ἐπιτρέπονται καὶ ὑπάρχουν.... τοιαῦτα δὲ φιλανθρωπικὰ καταστήματα ὑπάρχουσι διάφορα μεγάλα καὶ μικρά. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ φανερὰ δι' ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας... ἀλλ' ὑμεῖς κυρὰ Εὐρώπη δὲν ἔχετε ἀνάγκην ἢ μόνον νὰ ἴδητε τοῦτο ὅπως λάβετε ἀρίστην ἰδέαν τῶν διατρεχόντων· εἶπεν ὅλως φαιδρὸς ὁ Διάβολος διὰ τοῦ φιλομεμφοῦς καὶ φιλομώμου ὕφους του δι' οὗ ἐζωγράφιζεν ἢ ἐξεικόνιζε τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα ἐξ ὧν ἐζήτει νὰ πορισθῇ ἐπιχειρήματα ἢ οὐσίαν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν καταχθονίων δοξασιῶν του ἀπέναντι τῆς δεσποίνης Εὐρώπης.

— Τί βλέπω ! κονδύλωμα τῆς κοινωνίας, Δαῖμον ! βλέπω τὸν κύριον Πολίταρχον ἐνθρονισθέντα ὡς πρόεδρον ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τραπέζης τοῦ χαρτοπαιγνίου.. τί σημαίνει τοῦτο ;

— Πληρώνεται κυρὰ Εὐρώπη παρ' ἐκείνων οἵτινες θὰ κερδήσουν ἓν εἰκοσιπεντάρι ὅπως ἐπιβλέπῃ, διατηρεῖ τὴν τάξιν καὶ ρίπτει τὸν ὀφθαλμόν του ἐπὶ τῶν ταχυδακτυλουργῶν καὶ χαρτοκλεπτῶν, ἀπεκρίθη ὁ Διάβολος.

— Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς καλύπτονται αἱ δαπάναι τοῦ φαγητοῦ !... τώρα μάλιστα ἐννοῶ τὴν σκοτεινολογίαν καὶ πλαστολογίαν σου, ὦ μιαρὲ Διάβολε. Εἶπεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη...

— Ἐὰν τὸ πρᾶγμα περιωρίζετο εἰς τοῦτο μόνον ἤθελε κερδίζει πολὺ περισσότερον διότι καὶ ὁ καταστηματάρχης καὶ διάφοροι ἄλλοι τοῦ κάμνουν μικρὰ δῶρα τριῶν καὶ πέντε δραχμῶν ὅταν ὠφεληθῶσι πολλά, ἀλλ' οὗτος ὅσα περισσότερα κερδήσει καθ' ἑσπέραν τόσον περισσότερον κερδοσκοπεῖ εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, τόσα περισσότερα χάνει καὶ πολλάκις εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοπαιγνίου ἔχει νὰ δανεισθῇ πέντε ἢ δέκα φράγκα ἐξ ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποίους ἤδη ὀφείλει πενήντα καὶ ἑκατὸ ὅπως φέρῃ χαρζιλίκι εἰς τὸν οἶκόν του.

— Ἀλλ' εἶνε παράφρων ὁ ἄνθρωπος οὗτος !... φοβοῦμαι ὦ τοῦ Οὐρανοῦ κατακρήμνισμα, ὅτι ἔχεις σὺ τὸν δάκτυλόν σου ἢ τὸν πόδα σου ἐντὸς τοῦ οἴκου τούτου, ὅτι σὺ ὑποστηρίζεις τὰ καταστήματα ταῦτα τῆς διαφθορᾶς, εἶπεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη φαινομένη ὡς ριγοῦσα εἰς τὴν θέαν, τὸν θόρυβον τὸ κάπνισμα τὴν χαρὰν καὶ ἀπελπισίαν τὰς θρηνώδεις φωνὰς καὶ χαροποιὰς ἐκφράσεις τῶν χαρτοπαιζόντων.

(ἀκολουθεῖ)